

Lezing

LIEFDESRELATIES IN DE NIEUWE TIJD

Tilburg, 11 november 1994

Zohra Noach

© Zohra Noach, Zohra Noach Foundation

www.psychosofia.nl

www.zohranoachfoundation.nl

www.zohranoachpublicaties.nl

Uit deze lezing mogen uitsluitend de originele teksten in ongewijzigde vorm worden overgenomen met vermelding van de bron en de naam van de auteur

Lezing door Zohra Noach: Tilburg, 11 november 1994

LIEFDESRELATIES IN DE NIEUWE TIJD

Goedenavond dames en heren.

Mensen, warme mensen. Mensen met relaties, mensen met problemen, mensen met veel licht, mensen met ... nieuw bewustzijn. Zo zijn wij met elkaar gebundeld, in heel Nederland, nu in deze zaal, bezig om dit nieuwe bewustzijn echt op aarde, in ons land, te realiseren.

U ziet daar een tafel met drie kaarsen. Die drie kaarsen symboliseren juist datgene waar we het over zullen hebben namelijk die kaars aan mijn linkerhand, voor u spiegelbeeld, symboliseert de Eenheid van het zijn. En wij behoren tot de eenheid van het zijn, soms bewust, soms onbewust.

Die rechtse kaars, van mij dan, van mij uit, voor u dus links, symboliseert het Licht van het bewustzijn. Het verstand moet het kunnen accepteren maar het verstand alleen is niet voldoende. Het verstand, het denken, is een consequentie van het bewustzijn. Dus eerst moet het bewustzijn in onszelf dat accepteren, die eenheid van al het zijn. De punt van de driehoek die naar u is gericht, naar de zaal, symboliseert de Liefdeskracht in de mens. Want alleen de liefdeskracht van de mens kan dat realiseren op onze aarde. De liefdeskracht in de mens die ook ons verbindt in relatie. En straks ga ik in drie niveaus in op wat relaties in de nieuwe tijd kan betekenen.

Mag ik dan iemand aan mijn linkerhand uitnodigen om de kaars van de eenheid van het werkelijke zijn aan te steken. U ziet daar een klein kaarsje liggen, dat steekt u aan de grote kaars aan en zo dan de drie volgende.

Wie mag ik uitnodigen?

Wie mag ik aan mijn rechterhand uitnodigen de kaars van het licht van het bewustzijn te willen aansteken?

Wie mag ik dan in het midden uitnodigen, als het kan een mannelijk element, ja er zijn er niet zoveel, om het symbool van de liefde aan te steken.

Dank u wel.

Nou hebben we dus met elkaar, energetisch, met onze eigen energieën, het licht aangestoken en het symbool daarvan: de eenheid van het zijn, het bewustzijn daarvan en de liefde, op deze manier gerealiseerd.

De eenheid van het zijn - ik zal het in een drieluik geven. De eenheid van het zijn, wat betekent dat in onze relatievorm, relatie met je geliefde, relatie in vriendschap, in werkgemeenschap, in ... ja, in ons maatschappijbeeld.

Wat betekent dit in onze relaties.

Eenheid van het zijn betekent dat daar een volledige gelijkwaardigheid is in alle bewustzijns, helaas niet altijd bewust in het denken van de mens. Eenheid van het zijn betekent dat er is één grote gelijkmaker voor al wat is en dat is wat ik noem de Aanwezigheid - en ik noem dat dan een ouderwets woord - de goddelijke aanwezigheid in al wat is, en in het menselijk bewustzijn het hoogst vertegenwoordigd.

Deze eenheid van zijn, wat doe je daar nou mee ten opzichte van relaties; hoe sta je in je relaties naar je man, je vrouw, je vriend, je vriendin, je kinderen, je ouders, de mensen op je werk, je collega's dus, hoe sta je daar in?

Het betekent dat wanneer de mens zich werkelijk tot in de diepste consensus daarvan, dus begrip daarvan, instelt op dit zijn, deze goddelijke aanwezigheid in ieder mens dus, wèrkelijk aanwezig, dat dan in de relatievorm een vernieuwing kan gaan komen.

In onze tijd, u weet het wel... ontzettend veel scheidingen, relaties die verbroken worden, in werkverband ontzettend veel moeilijkheden, daar hoor je overal van, waar zit dat in. Het individualisme wat zich nu over de hele wereld verbreidt en zeker ook hier in Nederland steeds sterkere vormen aanneemt, houdt dus in dat ieder mens vanuit het eigen zijn wil bestaan, wil zijn.

'Ik ben die ik ben' natuurlijk, daar heb je recht op. Maar 'ik ben die ik ben en zodanig zal ik mij dus profileren', dat kan alleen vanuit een spiritueel bewustzijn zodanig zijn dat je dit niet doet in jouw vrijheid over de onvrijheid van de ander heen. Wat houdt dat dan in in de relatie tot je geliefde, vriend, vriendin, man, vrouw, kinderen? Dat datgene wat jij bent, dat datgene wat jij hebt, datgene wat jij denkt, wat jij voelt, dat dát is van jou, dat is het individuele... het individuele, de individuele vrijheid dus ook. Is het dan ook zo dat je datgene van jouw aan die ander moet opdringen? Moet persé de ander, hoe lief je elkaar ook hebt, hoe dicht je ook bij elkaar staat, toch blijft die ander de ander. Daar heeft hij of zij, maar daar heb jij zelf, recht op. Jij bent die jij bent en de ander naast jou, hoe dichtbij ook, is ook zichzelf.

Dat houdt dus in dat als je werkelijk in je bewustzijn laat indalen dit hoogste zijn, in ieder vertegenwoordigd, in ieder mens dus, dat houdt dan in dat je die ander zijn recht daarop ook gunt. Het betekent dan dat in je relatievorm je heel bewust en heel consciëntieus moet gaan leren omgaan, gaan leren hanteren met deze begrippen. Dit betekent spirituele energetica toepassen, dus werken met spirituele energieën in jezelf.

Zoals u allen hier bent en hier zit kan ik toch echt wel zien dat u allen met een ... ja, met een hoog spiritueel bewustzijn bezig bent, dat u zich daarin aan 't ontwikkelen bent. En dat het van het hoogste belang is dat dit spirituele bewustzijn juist in de relatievorm tot zijn recht zal komen.

Dat betekent dan ook werkelijk dat er verandering, ik zou haast willen zeggen revolutionair, kan gaan komen in dit land, in het hele maatschappijbestel, in de banden die wij met elkaar hebben, door het werkelijk consciëntieus en het werkelijk realiseren vanuit dit spirituele bewustzijn van het Zijn, het goddelijk Zijn in ieder mens.

Het tweede deel hiervan is: relaties die je hebt vanuit het persoonlijk vlak in je gezin, met je familie, je geliefde, je collega's, dat deze relaties in het persoonlijk vlak absoluut gebaseerd zijn op oude karmische aspecten in jezelf die in dit leven steeds weer opnieuw worden geaccentueerd en gestimuleerd zodat je je bewust kunt worden van datgene wat je nu in dit huidige leven - dat is het allerbelangrijkste - meer in harmonie kunt brengen, in licht kunt brengen. Dus vanuit dat besef van dat goddelijk zijn. We dalen af en we komen dan in de materie van de persoonlijkheid. Die persoonlijkheid, die verbindt ons met elkaar in relatievormen, welke dan ook. Deze relatievormen, dus aan de ene kant gebaseerd op dat goddelijk zijn en aan de andere kant gebaseerd op de menselijke vertegenwoordiging, realisatie daarvan in de materie. Dit lijkt alsof het haaks op elkaar staat; het lijkt alsof het elkaars tegenpolen zijn en dat hoeft niet, het gebeurt wel veel. Ik denk dat wanneer wij deze spirituele energetica, het begrip dus van hoe te kunnen leven vanuit spirituele energieën, dat er heel veel in onze levens veranderen kan waardoor we onszelf en elkaar niet meer zoveel pijn doen, niet meer zoveel, eigenlijk ja, ontkennen! En onderschatten, dat gebeurt ontzettend veel.

De mens heeft van nature de opdracht om zichzelf te bevestigen in de materie. Daarvoor is 'ie afgedaald vanuit de sferen tot in de materie. De bevestiging van het ego in de materie kan vanuit twee gebieden gebeuren. Het kan gebeuren vanuit geest - datgene wat ik u zojuist heb uitgelegd - of, en soms is het èn, vanuit de materie alleen, dus vanuit je ego alleen, begrijpt u dit?

Er zitten dus twee ... twee wezenseenheden tegenover elkaar, lijkt het.

De mens van nu, komend naar het Aquarius tijdperk, voorbij, bijna, aan het vissentijdperk, daar waar we vast zaten aan geconditioneerdheden, aan denkpatronen, aan traditievormen, deze mens krijgt als het ware vleugels, die mens gaat vrij worden.

Deze vrijheid speelt zich innerlijk af, doet van zich spreken op - dat ziet u overal in de materie, iedereen wil vrij worden, alle landen willen vrij worden, natuurlijk, prima - maar het houdt dan wel in dat de werkelijke vrijheid individueel en collectief pas werkelijk gerealiseerd kan worden wanneer die mens durft te, te leven, te zijn, te bestaan vanuit het weten van dit goddelijk zijn en dat te brengen in de relatievorm in z'n leven.

Het derde deel hiervan - het is dus een klein drieluik, zo dadelijk wil ik graag met u in dialoog gaan, want alles wat u zelf naar voren brengt dat is inspiratie van de geest, daarop kunnen wij samenwerkend met de geest weer verder gaan. Het drieluik, dus het derde deel hiervan is: de mens is van leven tot leven gebonden aan karmische aspecten die in hem, onbewust in hemzelf aanwezig zijn. Deze energietrillingen zijn latent aanwezig in het onderbewustzijn. De afgelopen tweeduizend jaar, het vissentijdperk, heeft de mens deze karmische aspecten uitgewerkt of tenminste verwerkt vanuit bepaalde afhankelijkheden. Afhankelijkheid aan datgene wat buiten hem was, afhankelijkheid van een godheid ergens buiten hem, traditie, gezag, macht, leergezag, alles wat van buiten tot hem kwam.

De mens van nu, de nieuwe mens die vleugels gaat krijgen - zo noem ik het dan maar - die mens ... ja, die wil gaan vliegen, die tot geest wil komen. Deze nieuwe mens zal dat kunnen wanneer er in die mens een heel diep besef komt van de twee delen die ik u zojuist heb geschetst. Dat betekent dat die mens van nu dan, de nieuwe mens, dan zoveel kracht zal krijgen dat hij daardoor innerlijk in een mate van vrijheid kan komen en zichzelf kan bevrijden van bepaalde begeertes en dwangmatigheden die hem in zijn persoonlijkheid zodanig beheersen en manipuleren dat 'ie daardoor in zijn relatievorm alleen zichzelf kan zien en kan profileren, begrijpt u dit, ja?

Die mens van nu, die dan tot dit nieuwe inzicht komt en daar liet ik dan ook die kaarsen voor zien, die mens van nu die dan gaat werken met deze nieuwe spiritualiteit ... nou ja, 't is heus niet nieuw hoor, 't is al zo oud als de wereld bestaat, maar ik noem het dan toch maar even nieuwe - met deze nieuwe spirituele energetica, die mens maakt enorme krachten in zichzelf vrij. Deze krachten die hij in zichzelf vrij maakt, deze krachten kunnen de basis vormen van een totaal nieuw wereldbeeld, een werkelijke vrede, een elkaar durven laten zijn in wat je bent en niet steeds weer vanuit dat dwingende ego, vanuit oude karmische aspecten, jou dwingend en manipulerend om steeds jezelf te profileren en daardoor niet die ander te zien. De krachten die dan vrij kunnen komen wanneer de mens deze drieluik in zichzelf tot werkelijkheid brengt, dit zijn de liefdeskrachten van het hartchakra.

De gehele mensheid gaat nu door de derde inwijding heen, de inwijding die voornamelijk gericht is op het emotionele centrum van de mens, op de plexus solaris, de zonnevlecht. Dit houdt in dat die mens geestelijk zo volwassen gaat worden dat hij zich niet meer laat ringeloren en manipuleren door zijn dwingende en zijn begerige emoties, laat ik het zo zeggen, maar dat hij dat kan hanteren, kan reguleren in zichzelf, veranderen, transformeren tot werkelijke liefde. Die liefdeskracht hebben wij diep in onszelf.

Maar deze liefdeskracht - en dat is dan weer even terug - die kan pas vrijkomen wanneer die mens dus beseft:

1. Dat al het werkelijk een is; dat er is één geest van waarheid en liefde, één bron van schoonheid van geest, in ieder mens voor de volle honderd procent vertegenwoordigd ongeacht ras, volk cultuur, historie, religie, godsdienst-groepering of wat dan ook, huidskleur eventueel. Dat is 1.

Dan, dat de bedoeling is van de indaling van geest in materie, het spel der engelen waardoor uiteindelijk de zonen der goden konden indalen in de dochteren der aarde, hetgeen betekent dat geest zich kon vestigen in stof, in materie. De dochteren der aarde, hetgeen betekent dat geest zich kon vestigen in stof, in materie. De dochteren der aarde dat is materie, ontvangenis.

Dat is het tweede.

En het derde: dat dit kon gebeuren door onze eigen liefdeskracht, die dan werkelijk van binnenuit naar jezelf te richten en daardoor de kracht vindend om het naar de ander te kunnen richten. Want zo je jezelf werkelijk respecteert en liefhebt vanuit dit besef, dan is dat geen eigenliefde, maar dan is het wel éigenliefde, hoort u het verschil, ja? Dat betekent dan dat er in jouzelf zo'n kracht vrijkomt dat je zelf baas bent in je eigen huis, dat willen we allemaal nietwaar, baas bent over jouw energieën, over jouw trillingen, over jouw uitzending, jouw uitstraling, jouw gedachten, jouw woorden, jouw handelen, dat hierdoor er velden van licht gecreëerd kunnen worden over dit land, natuurlijk daardoor naar de hele wereld toe, dat deze velden van licht inhouden dat daar een morfogenetisch veld, een krachtveld vrij gaat komen waar onze werkelijke spirituele energieën dan ook werkzaam zijn en dat werkzaam zijn houdt in dat er daardoor vernieuwing kan ontstaan, respect en liefde kan komen.

Deze drieluik, dat klinkt nou even allemaal vreselijk mooi, pas het maar even in je leven toe, dat is ontzettend moeilijk, dus met elkaar wil ik graag met u dan proberen om de juiste trap hierin te vinden, het juiste weggetje, en ik vraag u dan kom nu met uw ideeën, uw stellingen, uw vragen. Laten wij een dialoog met elkaar vormen, want de gelijkwaardigheid nu die is in het zijn, in het goddelijk zijn in elk levend wezen, in de mens het hoogst vertegenwoordigd, houdt dus ook in dat er niet meer moet zijn een goeroe die u even vertelt hoe 't zal moeten, iemand die precies weet hoe, wat u moet doen, nee, deze gelijkwaardigheid houdt in dat in ieder mens dus nu de kracht vrij kan komen om zo met die inspiratie te gaan werken, zo met je eigen liefdeskracht, zo met je eigen bewustzijn, dat er daardoor een, een collectief nieuw bewustzijn kan gaan groeien en daar kunnen alleen wij mensen aan werken.

Dus wat u hier zelf geeft dat is de draagkracht voor het geheel.

Laten wij dat met elkaar doen. En ik vraag u dan: wie durft de eerste te zijn.

Als er één schaap over de dam is ..., heet dat niet zo? Dan volgen d'r meer, hè?

Nou wil ik u niet met een schaap vergelijken, dat nou ook weer niet, maar wanneer één mens wat durft ... ja, mag 't met de microfoon, wie wil daar mee lopen, erna misschien?

- Welke plaats neemt de seksualiteit in in liefdesrelaties. We hebben een periode gehad waarin ook op dat gebied alles vrij was en je elkaar de ruimte zou moeten gunnen om dat ook te exploreren dus dat is iets wat ik in m'n hele leven steeds tegenkom. Kunt u daar iets over zeggen?

Z: Ja. Wilt u dit allemaal horen? Jaaaah!

De seksualiteit: in wezen de grootste kosmische levensenergie, liefdesenergie, ingedaald in het menselijk zijn, in de materie. De seksualiteit, gebaseerd op begeren, vanuit de geest, indalend verdichtend tot de begeerte.

We zijn natuurlijk toch allemaal volwassen mensen, zonder deze begeerte kan zoiets niet plaatsvinden, nietwaar. Ik heb zeven kinderen, met m'n twee stiefdochters dus negen, maar goed.

De seksualiteit als hoogste spirituele gegeven - ik geef dus visie vanuit spiritualiteit indalend dus naar materie, hè -.

De seksualiteit als spiritueel gegeven betekent dat daar een zodanige atoomexplosie komt tussen twee liefdeselementen waardoor er een enorme uitstraling van diepe liefdesenergieën vrij komt.

De intentie waar dat mee gebeurt daar gaat het om, dat is het allerbelangrijkste. Wanneer de intentie bestaat uit machtshandeling, denk aan verkrachting, incest en dergelijke, wanneer deze intentie bestaat uit zichzelf daarin veilig willen stellen - dat is dan een verkapte machtshandeling - dan is de samensmelting van, in deze seksualiteit, in deze seksuele levensenergie, dan is de atoomexplosie daarin - dat gebeurt wel, maar dan is de liefdeskracht van datgene wat vrijkomt van een veel lager niveau dan wanneer die intentie zou zijn vanuit de liefde en elkaar - hoe zal ik het zeggen - in warmte willen ontmoeten, in respect en in gelijkwaardigheid, daar zit het in. Dan heeft dat dus een ontzaglijk grote diepe uitstraling die verlicht wat nu nog door seksualiteit in duisternis is gehuld. Begrijpt u dit? Vragen hierover?

- Dus dan zou het net zo goed, beter zijn om dat je eerst je eigen bezint voordat je begint. Seksualiteit, als je daarmee begint, dat je dan eerst daar, zeg maar je eigen over bezint zonder dat je echt daarin raakt of is het zo dat je eigen daar toch een weg in moet vinden ongeacht wat je daarin tegenkomt.

Z: Nou, dat zijn twee dingen, hè.

De ervaring leert, wij leren en worden bewust door de ervaringen die wij opdoen vanuit levens en zeker in dit leven.

Het bezinnen wat u zonet zei, op wat werkelijk de diepere achtergrond is van seksualiteit zou voor de spiritueel bewuste mensen in het komende tijdperk een hele grote handreiking kunnen zijn hoe je dan met seksualiteit om kunt gaan in dit leven. Natuurlijk is het nog niet zo dat men nu al onmiddellijk weet van deze achtergronden van spiritualiteit, dat is iets wat langzaamaan begint door te dringen, maar dat is nu wat ik dus noem die spirituele energetica, het leren werken met die spirituele energieën. Dat houdt namelijk in een totale verandering in ons gehele God-mens-maatschappijbeeld. Dus is in wezen revolutionair.

Waarom heeft de seksualiteit nu nog steeds een zo enorme grote vlucht genomen. Omdat de mens onbewust weet dat in de seksualiteit vernieuwing van levensenergie zit. maar het dan alleen - ik zeg nogmaals alleen - het projecteert op het lichamelijke, op het genot daarvan en op de verslaving daaraan.

Wat zoekt die mens in die seksualiteit?

Die mens zoekt in die seksualiteit bevrediging van lichamelijke behoeften, natuurlijk, een even weg zijn uit weet ik wat, ellende, leven hoe dan ook.

Dus in wezen, onbewust, zoekt die mens die zich overgeeft aan een overmaat van seksualiteit, zoekt die mens naar een totale zenuwontspanning die er op dat ene moment gebeurt in dat orgasme - dan is er een totale zenuwontspanning - hetgeen betekent dat die mens echt in een overprikkeling van het zenuwstelsel leeft. En dat kunt u zelf wel nagaan, als je maar even de teevee aandoet dan komt het allemaal al naar je toe, nietwaar?

Waarom wil die mens dan ontsnappen aan die zo grote overprikkeling van het zenuwstelsel? Omdat in dat ene moment van totale ontspanning hij vrij, die ziel vrij is van wat in het ego dwangmatig nog werkt, waardoor die ziel en ook dat ego - maar dan vaak onbewust - in die eenheid met dat goddelijke komt.

Begrijpen jullie dit? Ja? Of is het moeilijk.

- Een beetje moeilijk.

Z: een beetje moeilijk, ik zal het nog even anders doen.

Dat ene moment van totale ontspanning, dat orgasme, dat geeft lichamen een totale zenuwontspanning, nietwaar? Dan ben je als het ware helemaal vrij van al je sores, al je moeilijkheden; mamma ..., gilt er een, dat hoor je even niet; nou ja, d'r gebeurt van alles, en in dat ene moment ben je vrij, ben je leeg!

Dan is er niets meer dan stilte. Dat is een heel diep gegeven.

En die mens verlangt daarnaar en hij wil het steeds weer opnieuw hebben en hij kan er aan verslaafd raken vanuit de onveiligheid in z'n leven.

Een vrouw - ik ben zelf een vrouw - bevestigt zichzelf vaak in haar onveiligheid, juist door de lichamelijke liefde met de man. De man bevestigt zichzelf, vanuit zijn verlangen, ergens, niet allen naar lichamelijke bevrediging, maar ook erkenning door de macht die hij als de man heeft over de vrouw.

Als deze twee aspecten heel duidelijk worden herkend en begrepen, dan kan je d'r anders mee omgaan. Is het nu duidelijk? Ja?

- Ik heb zelf ervaren dat liefde van hart tot hart, dat dat anders is als de fysieke liefde, dus de fysieke via de seksualiteit. Op een of andere manier lijkt het veiliger als je alleen maar van hart tot hart gaat, en als het fysieke d'r in komt dan heb ik zoiets van nou ja, wat mot ik daar eigenlijk mee, ja... (Z: ja)
Dus ik zie verschil daartussen, die relaties van hart tot hart is ook heel anders als een, ja, meer erotische relatie.

Z: In de relatie van hart tot hart - wat ik tot mijn grote vreugde zie dat dat steeds meer mensen gaan begrijpen en daarin komen - die relatie van hart tot hart is op een zodanige, en dat klinkt even vreemd, haast onpersoonlijke wijze. De relatie die fysiek ligt tussen twee mensen, van welke kunnen dan ook, die raakt die persoonlijkheid tot in zijn voegen. Daar zit ook de onveiligheid. De relatie van hart tot hart, daar kun je, inderdaad zoals je 't zelf zegt, je enigszins veilig in opstellen. Ik denk dat de bedoeling voor ons mensen is dat de relaties van hart tot hart ook in het fysieke zal plaatsvinden, dat we dan de kring rond hebben. Ja, die eenheid daarin. Ja, moeilijk, hè?

Maar dat is dus iets wat mensen die bezig zijn op het spirituele pad langzaamaan kunnen gaan herkennen en het zich eigen maken en het in hun eigen leven kunnen toepassen. Maar daar is wel eerst voor nodig een bepaalde mate van herkenning natuurlijk, hè?

Ja. Alsjeblieft, vragen?

- Is het niet zo dat die universele liefde waar u van sprak pas tot uitdrukking kan komen als het ego bereid is om een stapje terug te doen?

Z: Ja, in alle oude religies, groeperingen, godsdienst, werd altijd ons - ik kom van katholieke huize; ik ben in Nederlands Indië opgegroeid, veelal in een klooster, nou, nou. Daar was zelfopoffering de grootste deugd, de liefde voor de naaste, en het ego telde niet. Ik heb begrepen vanuit, wat me eerst werd uitgelegd vanuit de begeleiding en nu in m'n eigen levenservaring, dat dat een deel is van de mens. Het andere deel - en ik denk het meest essentiële deel - is dat je leert respect te hebben voor je ego en vanuit dit respect van ... in wezen voor je hogere zelf, dit ego in eenheid met dit hogere zelf te brengen.

Niet het ego ondermaats te noemen, niet het ego weg te schuiven, want het is je enige instrument, nietwaar, we hebben alleen maar ons ego om d'r wat mee te kunnen doen. Dit ego hebben we dus nodig en onze opdracht - vooral de spiritueel bewuste mens natuurlijk heeft een grote verantwoordelijkheid hierin - heeft de opdracht om het ego zodanig te transformeren dat het in eenheid komt met het hogere zelf in ons. Zo?

- Bedoelt u dan met het hoger zelf het goddelijke in de mens?

Z: Ja, ja, ja. Het hoger zelf, het hoger zelf is de indaling van het goddelijke, de goddelijke aanwezigheid in de mens, de verdichting daarvan in de ziel, en uiteindelijk de indaling in de materie, hè. Wij hebben contact met het hoger zelf; het hoger zelf is in eenheid met de Bron, met het Al, met, met God.

Wanneer wij in contact komen met het hoger zelf in onszelf, hè, in je eigen menselijke persoonlijkheid, dan kom je dus in contact met het Zijn, met het Al, met God, noem het ... geef het maar een naam.

De weg van de mens is om eerst te gaan erkennen dus weer die drieluik: dat goddelijk zijn, de indaling daarvan, de ziel, de twee componenten van de ziel, de ene component van de ziel is helemaal gericht naar het goddelijk zijn, de andere component is gericht naar de materie. Deze component heeft vijf voertuigen. Dat zijn de voertuigen: het astrale, het mentale het emotionele, het etherische, het lichamelijke. Die component die naar de materie is gericht moet dat hogere - dat is de opdracht - het hoger zijn, dat goddelijk zijn in de materie gaan realiseren.

En uiteindelijk is de opdracht dan dat die materie, die persoonlijkheid van die mens deze realisatie weet, begrijpt. Begrijpt u dit?

Dit is ... kundalinvuur, de indaling, de verwerking en het stijgt weer op.

Als je bijvoorbeeld het AUM vijf keer zingt, hè, laag begint, dan begin je van onderop, van onderaf. Is het op of af, dat weet ik niet, van onderop zal ik maar zeggen.

Dan, dat gaat omhoog. Je brengt het vanuit de aarde, het trilt helemaal in de voeten, je brengt het omhoog naar je emotiecentrum; daar zijn deze trillingen zodanig dat het de emoties helemaal raakt en het bevrucht, bevrucht in jouw emotiecentrum, jouw zonnevlecht, bevrucht het als het ware, brengt het vernieuwing aan. En je zendt het op, het gaat langs je hart en het neemt de liefdesenergieën aan, je zendt het naar boven, en daar vindt weer iets anders plaats namelijk doordat je 't zelf vanuit de aarde opzendt in je verlangen om in eenheid met God te zijn, gebeurt daar een zodanige transformatie dat hetgeen weer terugkomt - en dat laat ik dan ook altijd doen in de vierde en de vijfde keer - hetgeen daar terugkomt in dat Aum, dat raakt weer al die chakra's aan en dat bevestigt in de materie je hoogste zijn.

Als wij mensen zo in onze relaties met elkaar omgaan, ja dan zou je denken dan krijg je een prachtige utopische wereld - maar het zal nog wel even duren - maar begrijpt u hoe ik u dit schets en hoe u zelf nu, graag, met uw eigen vragen en uw eigen ideeën hierover kunt komen. Dan kunnen wij hier verder op doorgaan. U kijkt me allemaal vol verwachting aan, maar ik kijk ook vol verwachting naar u! Ja.

- U had het in het begin over relaties, dat je elkaar in relaties als gelijke benadert, maar ik zie zelf een verschil in de benadering naar een kind toe en de benadering naar een volwassene of naar een leeftijdgenoot. Op de een of andere manier is de benadering naar een kind toe, is meer openheid in, voor mezelf dan, om dat contact te maken en om dat contact te ontvangen. Naar volwassenen, ja, gaat het bij mij anders, maar...

Z: Ja. De relatie naar een kind toe vanuit een volwassene - ik moet er toch even nog op wijzen dat een kind in dezen een volwassen geest is, hè, die zich dus in een onvolwassen materie bevindt. De relatie van volwassen naar kind toe is zo anders omdat de volwassene zich niet bevestigd wil hebben door dat kind. Daarom kan die volwassene openstaan naar dat kind toe, dus die hele vormgeving is veranderd, is anders. De relatie van de ene volwassene naar de andere, daar zit altijd een verwachtingspatroon in en het zichzelf willen profileren en projecteren daarin.

En dat gebeurt niet met een kind, daarom is het vrijer, opener.

En ik heb gemerkt - ik kom nog wel eens in tehuizen waar toch ook demente mensen zitten - dat eh ..., aan de ene kant is me wel opgevallen dat het soms nogal onvolwaardig is zoals de ander daarmee omgaat, met deze dementen, en aan de andere kant is het ook dat er meer ... meer openheid is omdat je daar niets meer van verwacht. Dus als je niets meer verwacht dan ben je veilig, dan kun je plotseling open zijn. Ja.

- U zegt dus dat je dat vijf keer herhalen moet dat Aum. Ik heb een paar jaar training gedaan en wij deden die oefening ook, om het dan een oefening te noemen, maar zij zeiden drie keer. Is daar, wat is daar eigenlijk, die vijf keer, heeft dat een bepaalde betekenis, want drie keer is toch eigenlijk het getal van volledigheid.

Z: Nou, die vijf keer heeft met de persoonlijkheid te maken, met de vijf voertuigen van de ziel. En dan laat je dus jouw - ik noem dat dan maar goede wil, goede trouw, jouw spiritueel verlangen, laat je dus opstijgen - dat is die gelijkwaardigheid - vanuit jouw menselijk zijn naar jouw hogere zijn door jouw gebieden heen en het keert weer terug, daarom doe ik het vijf keer.

- Omdat het vijf lichamen zijn dus. Oh, ja. Nee, dan begrijp ik het. Dank u.

Z: Asjeblijft.

Vragen? Of stellingen of ideeën? Kennelijk moet u 't even verwerken allemaal. Ja?

- We kunnen misschien het Aum doen?

Z: Dát vind ik mooi, maar dan zou ik wel van een paar heren der schepping willen vragen om dan heel mooi laag te beginnen want ik heb niet zo'n mooie stem dus. Wie durft dat aan, dus zeg dan vooral niet Aum, maar zeg dan Aaa-aoeooooommm, dus dat Aaaa is de materie, het is de zwaarte, waar wij zijn en dat oem is uiteindelijk de kosmische ronding waar wij uiteindelijk hopen te komen dan hè. Wie durft dat zo in te zetten. Kom heren der schepping, laat uw stem eens horen.

Aum (het Aum weerklinkt vijf keer: laag, midden, hoog, midden, laag)

Z: Voelen jullie dat? Ja, hè?

Hier ben ik dan, de mens die ik ben.

Ik, deze mens die ik ben, wij allen, deze mens, komend vanuit God, indalend in de materie, werkend, levend, lijdend, zo verlangend naar vrede, naar waarheid, naar gerechtigheid, naar vreugde.

Ik, mens van deze tijd, zie mij staan, zo verlangend naar uw Zijn, o God van licht in mijzelf. Laat mij zijn in zo diep verlangen, dat uw licht in mijn licht mij zo zal verlichten dat ik mag zijn uw straling, Heer van 't licht in mij.

Dat ik, kleine mens, mag zijn zo diep, zo groot, in uw licht, opdat er eens zal komen vrede op deze aarde. Amen.

En laten wij dan voordat wij gaan pauzeren het lied zingen: Dona nobis pacem.

Dan zal d'r straks na de pauze, na uw ontspanning, een totaal andere energie gaan indalen. Want dan hebben wij als het ware met elkaar die landingsbaan klaargemaakt hiervoor.

Laten wij dan zingen. Mooie stemmen gevraagd.

(Dona nobis pacem wordt gezongen, meerstemmig en in canon)

Daarna is het pauze.

Z: Zijn we d'r allemaal, ja?

We hebben dus veel gepraat over deze begrippen, de drieluik wat ik u gaf en ik denk dat het dan nog wat 'ver van je bedshow' is, hè, nog wat abstract is.

Ergens begrijp je de spirituele achtergronden wel, denk ik en toch is het dan nog wat verder weg van je menselijke zijn.

Hoe ben je nou als mens thuis in jezelf, met die ander naast jou of op je werk.

Kun je nou iets van wat hier gezegd is terugvinden in herkenning in je eigen situatie. Want daar moet het uiteindelijk gebeuren, hè.

In je eigen situatie moet je datgene waarvan je je misschien wel bewust bent - want ik kan toch wel zien aan jullie dat het wel, ja, in je bewustzijn doordringt wat gegeven is - maar hoe plaats je 't dan in je eigen situatie.

Wat denken jullie hier zelf over; hoe zie je jezelf staan in je eigen situatie; hoe is je eigen ..., ja, je eigen werkzaamheid daarin, je participatie; hoe straal je uit; wat denk je eigenlijk wat er zo gebeurt, wat zo naar je toe komt; wat is jouw stukje aandeel daarin of wat vind je dat misschien jouw aandeel daar niet in zit. Dit is namelijk heel belangrijk. Dat hadden jullie niet verwacht, hè, dat jullie zo aan het werk zouden worden gezet.

Want dat is nou juist het nieuwe van het nieuwe tijdperk dus dat wij niet alleen maar zitten te luisteren naar wat een ander ons vertelt, maar dat we heel verantwoordelijk vanuit onszelf daaraan meewerken. Het is niet een eenling die het even voor mekaar krijgt of het zal zeggen hoe het moet. Het is dat wij het met elkaar moeten gaan opbouwen.

Dat houdt dus in dat onze verantwoordelijkheid voor ieder van ons hetzelfde is, dus net zo groot is. Dus als u daar zit en ik dan hier zit is toch dezelfde verantwoordelijkheid.

Hoe bouwen wij nou in ons eigen leven een nieuw god-, mens- en maatschappijbeeld op. Dat kunnen we niet overlaten aan bepaalde enkelingen, dat moeten we allemaal zelf doen.

Maar dat kunnen we wel verbinden met elkaar.

Hoe kunnen wij in onze eigen omgeving deze vernieuwing dan tot stand brengen? Wat denken jullie daarover. Wat jullie naar voren brengen dat is inspiratie, daar kan ik ook weer mee verder.

- Ik begin meteen al te blozen want ik vind dit best eng. Ik zit te voelen van: hoe meer bewustzijn, hoe meer je van binnen voelt hoe het echt kan zijn, een stuk liefde, hoe meer schuldgevoel van de andere kant, de onmacht van - je hebt een bepaald beeld, je weet het van binnen hoe je kunt zijn naar de ander, hoe verrukkelijk het kan zijn, het godsbewustzijn ook en van de andere kant het ontzettende gemis als het er niet is. Tenminste zo ervaar ik het bij mezelf in m'n leven van.. en dan zit je toch met een stuk schuldgevoel.

Z: Ja, dankjewel. Het schuldgevoel, dat is iets wat de hele mensheid dus heeft, dat zit in onze genen, daar zijn we ooit mee op aarde gekomen na het spel der engelen toen de geest dus indaalde in materie, dus dat zit ingebakken in de genen. Dat is... zijn daarna de levens gekomen met de karmische aspecten daarin, hè, in elk leven gebeurden d'r dingen die niet zo positief zijn, natuurlijk. Dan kom je weer terug want dat kun je dan verwerken en weer transformeren en veranderen; kom je weer terug en dan is er wéér wat anders en zo gaan we door - karma betekent werk, overigens.

Nu, nú hè, je krijgt een groter spiritueel bewustzijn; je weet ergens wel hoe het zou kunnen of zou moeten en je merkt in jezelf de onmacht om het te doen.

Dat bedoel je hè? Is iedereen het ermee eens?

De onmacht om het te doen, dat houdt in dat iets in jouzelf het tegenhoudt.

Wat kan het dan veranderen, waardoor kun je die onmacht dan uiteindelijk kwijtraken? Dat is om in jezelf te kijken: waarom ben ik dan zoals ik ben. Nou, mag ik even naar je kijken zo - dan komt er wel van alles hè - goed. Als ik dan zo naar je kijk zie ik toch heel duidelijk dat in je ... in datgene wat je is gepasseerd - en dan nog niet eens zo lang geleden - dat daar een grote ontkenning van jouzelf heeft plaatsgehad, dat je je daardoor onderdrukt voelde, klopt dat je daardoor de, als het ware de grond onder je voeten kwijt raakte en even niet meer wist wie je bent en wat deed je hier eigenlijk, zo hè, op die manier. Dat is een geweldige schok geweest hè, maar ik moet d'r bij zeggen dat deze schok heel positief zal kunnen uitwerken. Natuurlijk moet je eerst door die schok heen komen, maar je moet begrijpen dat juist die shock-elementen die wij meemaken, zelfs duisternis heeft een bepaalde vernieuwende invloed op ons wanneer wij dat willen zien. Want door kwaad, door pijn, door leed, door negatieve aspecten die wij meemaken worden wij als het ware met onze neus op de feiten gedrukt en zodanig door elkaar geschud dat er opening kan gaan komen, opening naar vernieuwing.

Wat is de opening naar vernieuwing in dit speciale geval van jou - ik mag wel jou zeggen? Dat is dan dat ik zie dat je daar in jezelf niet meer door hebt..., je zelfrespect voor een deel bent kwijt geraakt, dat daardoor ook het schuldgevoel extra wordt gestimuleerd en je dus weer heel sterk in je miskennis daarvan komt hè. Dat is zo'n gezellige vicieuze cirkel die alsmaar doordraait hè. Nou moet je d'r natuurlijk uit want anders blijf je doordraaien, dat kan niet. Waar begint het dan mee? In jezelf, iedere dag en vooral 's avonds voordat je gaat slapen in jezelf te zeggen:

'Ik ben licht in mijzelf. Ik ben Gods zijn in mijzelf. Ik mag dit zijn, ik moet dit zijn, want ik ben een uniek mens, ik ben deze ene mens nu, in dit leven en dit is God in mij. Ik respecteer mijzelf wat een ander ook zegt of doet, ik respecteer mijzelf'.

Dat ben je aan jezelf verantwoordelijk. Zul je dat doen?

Moet je 'es kijken hoe gauw alles gaat veranderen.

Dan straal je anders uit en je trekt anders aan, dat is die spirituele energetica, werken met energieën. Door je eigen zelfrespect, de liefde dus die je naar jezelf richt, ga je open, straal je uit, en dat krijg je weer terug. Dat resoneert.

Dan is dat, die pijn gaat weg. Alsjeblieft.

Ja?

- Ik vind het soms moeilijk om m'n identiteit te bewaren in een groep.

Als ik heel eerlijk ben, net bij het voorzingen, het Aum zingen, dat ik... ja dan twijfel ik tussen bij mezelf blijven en niet meedoen of toch meedoen om niet storend te werken in een groep. Als je, als we allemaal naar een nieuwe wereld toegaan, dat houdt toch niet in dat we altijd met z'n allen alles doen.

Dat kan toch ook betekenen dat soms

Z: Nou nee, dat lijkt me ook een beetje, een beetje ... mmm. Ik denk niet dat dat altijd even leuk is, maar wat hier gebeurt is natuurlijk dat door het inzicht van dat Aum wat ik hier dan probeer te brengen, dat er dan in de mens dus begrip gaat komen wat het voorstelt, hoe het kan zijn, en dat is een hulpmiddel - alles is een hulpmiddel - om tot diepere eenheid in jezelf te komen. Door het met elkaar te doen creëer je een energieveld, een krachtveld van spiritueel bewustzijn wat zich gaat verspreiden.

- Is dat altijd positief of kan het ook negativiteit bij zich...

Z: Dat hangt er van af van de intentie waar je dat mee doet.

Als je dat doet 'hè bah, moet ik dat nou meedoen', nou doe het dan alsjeblieft niet, dat is niet goed want dan zend je eigenlijk in wezen een schaduwflits uit, hè, dus dat kan maar beter niet.

Misschien is het begrip van waarom zoiets dan juist wordt aangereikt kan dan misschien je over de drempel helpen. Waarom wordt het zo aangereikt?

Ten eerste als hulpmiddel individueel dus voor ieder van jullie persoonlijk, dat het je kan helpen, maar ook het collectief als het ware verenigend waardoor er, wat ik zei, dat krachtveld gaat ontstaan. En wij hebben ontzaglijk hard lichtende krachtvelden nodig omdat er zo verschrikkelijk veel geweld en werkelijk kwaad en duisternis over de aarde gaat.

Dus onze verantwoordelijkheid is individueel, maar ook collectief.

- En als je collectief bezig bent, dat houdt niet in dat je eigen individu zeg maar opgaat in het geheel.

Z: Nee, nee nee. Het collectieve kan slechts gerealiseerd worden en gebaseerd worden op het individuele bewustzijn en dat gaat zich dan verbinden.

Niet in elkaar overgaan, Jantje wordt Pietje en Pietje wordt Jantje, vreselijk, alsjeblieft, dat moet zo niet. Maar wat er gebeurt is dat Jantje, Pietje, Marietje, Ine zich heel bewust zichzelf in alle eerbied en respect dus als het ware opdragend en verbindend met elkaar, maar dat is een groot licht!

Dat moet je steeds vasthouden wat ik nou tegen die ene mevrouw zei: hou toch van jezelf, heb respect voor jezelf. Heb je 't niet voor jezelf zal een ander het vast ook niet hebben want je straalt het niet uit.

Dus dat respect voor jezelf, voor dat hogere zelf in jou hè, in al je tekortkomingen ook, juist, want die heb je nodig om tot dat licht te kunnen komen. En het dan durven te verbinden, dan breng je een lichtend krachtenveld teweeg. Snappen jullie dit allemaal, ja?

En daar, ja daar moet ik voor oproepen en voor werken want het is nodig.

Het is zo allerverschrikkelijkst nodig.

Als je nou toch ziet al dat leed, al die verschrikkingen over de wereld, dat kleine beetje wat wij dan kunnen geven, is dat dan teveel? Is dat dan teveel? Kunnen wij dat opbrengen, dat kleine beetje. Dat kleine beetje wat dus gevraagd wordt. En wat is dat kleine beetje? Dat grote beetje vanuit je eigen zelfrespect en liefde naar het hoger zijn in jezelf en dan dat kleine beetje om dat met elkaar te willen verbinden. De krachtvelden die je dan creëert, die zijn ontzaglijk belangrijk. En dat is de bedoeling van, ja eigenlijk van alles wat ik doe hè, de lezingen en... 't zijn allemaal maar hulpmiddelen en, nou ja, klein misschien, maar toch, het is iets. En dat kun je allemaal. Dat kun je in je eigen omgeving doen. Dat kun je in je eigen ... op je eigen plek doen. Dat kun je helemaal alleen doen, door te durven staan in jouw licht, in jouw eerbied voor jezelf, voor dat hogere in jou. En met respect naar je eigen aspecten, je mogelijkheden en vooral ook je beperken, en dan dit willen verbinden en dit opzenden. Zonder iets te willen, ik wil dit, ik wil dat, ik wil dat nu iedereen in Joegoslavië in eerbied op z'n knieën valt - dat lukt toch niet maar goed - dat soort dingen. Dus niet je persoonlijke begeerte daarachter zetten. Begrijp je?

- Ik ervaar dus de grootste verbondenheid als ik dus in de natuur ben, dan voel ik me echt gelukkig, maar ik vind het ook heerlijk om fijne dingen samen te delen. Bijvoorbeeld nou heb ik dus vanavond die lezing bijgewoond en dan bel ik morgen bijvoorbeeld een kennisje van me op en dan de dingen die mij aanspraken die probeer ik dan ook weer te delen met een ander. Of als ik zeg van nou d'r is op 't ogenblik een schitterende film op teevee of mooie muziek of weet ik veel en ik, dat vind ik een hele fijne manier van samen delen en samen genieten van iets. Zoals een spreekwoord dan zegt van, ja, gedeelde vreugd is dubbele vreugd, en zo ervaar ik het dus ook.

Z: Ja. als je 't maar zo doet dat je 't niet de ander oplegt hè.
Omdat u het nou mooi vindt of niet mooi vindt, laat de ander daarin vrij, maar je mag best delen, natuurlijk!

Ik wou nog even op die natuur doorgaan. De mens van nu krijgt naar zich toe steeds weer opnieuw grotere uitdagingen. Uitdagingen die gericht zijn op het vergrote bewustzijn wat wij nu hebben. Dat houdt dus in - ik laad mij ook op hè, als ik even buiten ben dan voel ik een enorme doorstroming en dat laadt mij op, want ik heb een ontzettend druk leven en ik ben ook niet zo jong meer hè, ik voel me nog wel een meid van achttien maar dat ben ik dan dus niet, maar goed. Maar ik moet me toch ergens aan opladen dus nou dat heb ik dan in de natuur, dat is vreugde, dat is harmonie. Heb je wel 'es gevoeld hoe teder de natuur is? Er is een tederheid in de natuur die niets vraagt, die niets wil, die alleen maar is. Nou daar kunnen wij nog heel wat van leren. Maar, maar, die mens van nu hè, die heeft nu een zodanige kracht blijkbaar in zichzelf gecreëerd dat de uitdagingen steeds groter en groter gaan worden.

En hoe kunnen wij daar dan mee omgaan, wat moeten wij daar dan mee doen? Gaan wij dan daarin ten onder doordat wij de uitdagingen niet durven te accepteren of kweken wij in onszelf een zodanige spirituele weerbaarheid aan waardoor wij die uitdagingen wèl aan kunnen. Want je kunt je natuurlijk afsluiten voor alles wat er gebeurt, je kunt je huis met zeventig hangsloten beveiligen, en dat lukt dan nòg niet; ja, je kunt zelfs dat je denkt nou dan loop ik maar niet meer op straat want dan word ik aangevallen of zoiets, dus hè, in angst leven, je dus terugtrekken, afsluiten. Of je kunt gewoon je leven nemen zoals het is en vanuit je bewustzijn durven uitstralen. Begrijpen jullie dit, ga daar nou 'es op in.

- Ik ervaar zelf dat ik een gigantische kracht in mezelf voel, zo ongelimiteerd gewoon, wilskracht ook, van alles willen doen vooral; 't is heel erg naar buiten gericht en nu is het vandaag Sint Maarten en dan vraagt het vuur en het licht ook een stukje naar binnen toe, anders, zoals m'n lichaam brandt gewoon helemaal op bijna, en wie ... ik denk, eigenlijk zou dat er altijd moeten zijn dat naar buiten toe in actie zijn maar ook naar binnen toe die ... klik maken, maar ... ja ...

Z: Ik moet je toch even waarschuwen dat je hier ook niet te ver in gaat, emotioneel, want dan kun je eigenlijk verbranden, dan wordt het kundalinivuur zo sterk dat je daarin kunt verbranden. Dus begrijp nou dat je ergens bent aangeraakt en dat in die aanraking alles is gaan meetrillen als het ware hè, aangeraakt vanuit geest, vanuit je eigen zijn.

Dat houdt in dat daar veranderingen komen in je persoonlijkheid, zeker in je emotionele gebieden - in het mentale gebied zijn die veranderingen al gekomen. Dat bewustzijn dat in dat mentale gebied is gekomen, is ingedaald, moet nu door jou helemaal heen gaan hè. Dat houdt dus in dat daar een bepaalde eenheid in moet komen. Dan wordt je geactiveerd in je wilskracht, zei je zonet. Daar moet je voor uitkijken want wilskracht heeft twee gezichten: heilige wilskracht of wilskracht vanuit het ego. Die twee moeten samengaan als het goed gaat.

Ja, nou, dat kan natuurlijk niet zomaar, we hebben allemaal onze leerschool nodig, en - mag ik even zeggen wat ik zo zie hè? Dan denk ik dat het voor jou heel goed zou zijn om deze wilskracht niet ongelimiteerd, zoals jezelf zei, te richten, want daar doe je meer schaduw aan dan licht, maar heel duidelijk bij jezelf te kijken: wat wil ik dan? Wil ik mijn macht, wil ik mijn groter weten, mijn licht of wat ook persé naar de ander sturen? Nee dat overschaduwet, ja.

In de leringen die ik heb gekregen, een van de leringen - dat staat in een van de boeken, ik weet niet eens meer welke - is dus gegeven vijf wenken voor de menselijke persoonlijkheid:

'Heb eerbied voor het licht en de straling van de ander', overstraal dus niet de ander met het weten van jouw grotere straling. Daarmee ontken je in die ander dat goddelijk zijn, in wezen dus een godslastering.

Klinkt vreselijk hè, zo ben jij heus niet bezig, dat bedoel ik niet, maar je moet dus gewoon voorzichtig zijn daarmee en begrijpen dat dat de opwekking van je kundalinivuur, van jouw geestkracht - want dat is het in wezen - jouw dus aanspoort om dat in je persoonlijkheid, in je leven te gaan doen. Maar hou wel orde op zaken hè, en wees zelf de baas daarin en laat je niet meevoeren. Snap je dit? Ja? Oké.

- Ik stond net bij die boeken en toen dacht ik zo wanhopig van ja, ik dacht eigenlijk is het zo simpel van ja, je geeft je over, je stelt je open, neemt verantwoordelijkheid, je creëert je eigen leven. Maar, ja ik bedoel, ik kan het ook nog allemaal niet maar je probeert het wel telkens. Dan denk ik van ja, 't is zo'n paradox, het is zo alomvattend maar eigenlijk is het zo ontzettend simpel eigenlijk, zo ... we doen allemaal veel te moeilijk volgens mij, het is juist zo heel eenvoudig.

Z: Ja! Maak ik het zo moeilijk voor jullie?

Ja, in wezen is het ontzettend simpel. Ja. Maar dat heeft met het denkvermogen te maken hè, met de evolutie van het denkvermogen, vooral wij westerse mensen zijn zodanig ontwikkeld, dat dat denkvermogen gevoed wil worden. Dus dat moet in het denkvermogen komen in die taal en in die - hoe zal ik het zeggen - aspecten die dat denkvermogen dan ook aankan.

In wezen is het ontzettend eenvoudig, is het zo simpel.

Wat die grote avatar, Jezus, die de kosmische Christus droeg drie jaar lang en daardoor de historische Christus kon worden, wat hij gaf was de eenvoud zelve: 'Zo gij niet zijt als de kinderen zult gij het koninkrijk Gods niet beërven'.

Dat houdt dus in dat een mens vanuit de eenvoud van het hart niet dwangmatig gestuurd, gemanipuleerd of door het denken of door z'n emoties, dat die mens die dat niet in zichzelf toestaat het dichtste in Gods eenheid staat.

Snappen jullie dit, ja hè. Ik denk soms ook wat is het allemaal moeilijk wat er allemaal gezegd wordt, wat er in die boeken staat, en het is zo eenvoudig.

Weet je, ik heb 'es een keer een lezing gehouden en aan het end zei iemand:

Ja, mevrouw Zohra, dit is zo eenvoudig dit kan het toch eigenlijk niet zijn.

Tja, dan zit je ook voor gek hoor, ja het is zó eenvoudig, dit kan het toch niet zijn! Ik was echt een moment sprakeloos - dat gebeurt niet zo vaak - maar gelukkig kon ik me daarna weer verzamelen en kon ik het dus uitleggen.

Maar 't is wel waar!

Wij zijn verleerd om in die eenvoud te komen.

Wij, vooral de westerling hè, wij zijn door de evolutie van dat denkvermogen zo ver gekomen, eigenlijk, van ons diepste zijn, dat we door de brij van het denkvermogen terug moeten naar dat diepste zijn. Snap je dit? Ja.

En die brij van dat denkvermogen dat is voor de westerse mens nu het gouden kalf, de afgod.

Kijk maar naar wetenschap, kijk maar naar onze hele maatschappij. Alles wat niet rationeel is te verklaren of te bewijzen of waar men mee werkt dat wordt niet geaccepteerd. Hoever zijn wij dus afgedwaald van ons werkelijke innerlijke zijn. Ontzaglijk ver. Dus wat gebeurt hier dan - even terug naar hier - dan praten we heel deftig over al dit soort dingen hè, spirituele energetica en wat is dat eigenlijk in wezen? Gewoon maar in je eigen menselijke liefde zijn, dat is het in wezen. Dan denk ik waarom zeg ik dan spirituele energetica? Omdat ook juist die - hoe zal ik het zeggen - die mens die zozeer in dat denkvermogen vastzit, ook die mens moet ik ergens proberen te raken, iets proberen in 'em te openen of zo. En bij de ene mens lukt dat in alle eenvoud en bij de andere mens - hoe zal 'k het maar noemen - moet je heel deftig doen. Alsjeblieft.

- Ja, ik wou dat daarstraks al zeggen van eh.... alleen liefde naar de medemens uitstralen, nou ja goed, dus gewoon lief zijn voor de ander en eh.... wat gij niet wilt dat u geschied doe dat ook een ander niet.

Z: Da's heel simpel, inderdaad, maar dat is ook zo, in alles.

Ik neem even u als voorbeeld dan hè. U bent ergens en ... u straalt zodanig naar een ander uit dat u eigenlijk datgene wat u over die ander denkt het in uw uitstraling legt - ik zeg niet dat het zo is maar ik neem even een voorbeeldje ja? Die ander voelt dat en ergert zich daaraan en dan is dat dus bezig.

Wat gij niet wilt dat u geschied doe dat ook een ander niet, want zo zou u niet willen dat u ingestraald zou worden door een ander hè.

Nou, het zit dus overal in en dan moet ik toch weer naar dat deftige woord terug van die spirituele energetica. Dat houdt dus in het werken met die spirituele energieën, want dit zijn hele fijne, subtiele energieën die in ons leven en die wij ongezien en onbewust uitstralen, de hele dag door.

Ik zit hier ook eh ... weet ik wat uit te stralen - ik hoop voor jullie dat dit enigszins goed aankomt - maar toch straal je wat uit; jullie stralen 't ook uit.

In het nu samenwerken, wat heel plezierig gaat nu na de pauze, merk ik dat er een ... ja natuurlijk, als je begint met zo'n lezing dan is er eerst wat afstandelijkheid, eerst iedereen ... dat is zeker de Nederlander op het lijf geschreven: 'nou 'k mot eerst 'es zien wat het wordt hoor', hè, da's heel logisch, dat kan ik begrijpen.

Dan doen wij toch een ..., even die mevrouw daar, gezamenlijk iets wat ieder individueel raakt. Dat was dat Aum en daarna dat Dona Nobis Pacem.

Wat gebeurt met ons? Wij raken de onveiligheid kwijt hè, je moet 'em bewijzen of je afsluiten of je verstoppen of wat dan ook, en je durft ineens jezelf te zijn, niet een ander maar jezelf. In het je durven jezelf te zijn herken je elkaar en dan vallen die barrières weg. Dus dan kun je met elkaar in die eenvoud komen, dat simpele van de liefde dus, zo simpel is het in wezen.

Dus als je niet meer bang hoeft te zijn voor die ander, verlegen of die vindt mij gek, ik durf niet zo te zingen want mijn stem kraakt of weet ik wat, gewoon te zijn zoals je bent, dan moet je 'es kijken dan vallen alle barrières weg. En dat doen wij, dat hebben wij dus met elkaar gedaan.

Nou kijken jullie me allemaal aan van ... Nou, wat is het dan? Vraag?

- De kinderen die op het ogenblik geboren worden, hebben die, zijn die ook met een bepaalde opdracht geboren om mee te werken aan die nieuwe tijd?

Z: Dat zijn we natuurlijk allemaal, maar de generatie inderdaad, de kinderen die nu geboren worden, hebben groter bewustzijn dan een generatie eerder.

En waar komt dat van?

Dat komt doordat het bewustzijn op aarde zich verdiept en daardoor vergroot, verwijdt. Wij sterven en wij gaan naar boven - dat kan ook ergens anders zijn maar 't is boven denk ik, zo denk ik dat dan - daarin in de sferen wordt dat bewustzijn dat vanuit de aarde wordt meegenomen verwerkt, individueel, en uiteindelijk dus weer collectief, en dat daalt weer in in de nieuwe incarnaties. Dan heb ik de laatste maanden heel wat baby's meegemaakt, drie kleinkinderen van mij werden geboren, van vele anderen die ik meemaakte, en dan kon je zien hoe in deze baby's - daar zie je natuurlijk die volwassen geest in, maar ook hoe daar een dieper bewustzijn in zit, maar ook een groter bewustzijn van de pijn die ze hebben geleden. Vragen hierover?

- Dat ik me afvroeg, dat ik veel baby's de laatste tijd zie die veel huilen.

Z: Ontzettend veel huilen, ja da's waar.

Ik zei 'es een keer tegen mijn dochter 'ik heb toch het gevoel dat toen jullie baby's waren er niet zo verschrikkelijk gehuild werd.

Oeh, dacht ik bij mezelf, dat was niet goed want daar werd ze best wel boos over: doe ik het dan nu niet goed?

Helemaal niet zo bedoeld, maar het heeft te maken met dat die baby's van nu dus een groter bewustzijn hebben, dus ook, meteen bij de geboorte al, een groter bewustzijn van datgene wat hen is gebeurd in het verleden. Maar ook een dieper gevoel voor datgene wat nu op aarde bezig is, dus beiden hè.

En dat geeft een groter gevoel van onveiligheid.

Daarnaast zijn onze voedselproducten en ook wat de moeder binnen krijgt met de met de borstvoeding van een zodanige aard en zodanig, ik zou haast zeggen, geïnfecteerd - alles wat erin komt aan niet-natuurlijke aspecten - dat de darmen van deze pasgeborenen een behoorlijke opdoffer krijgen daardoor. Want je ziet bij al die baby's - en ik heb er echt een stuk of twaalf meegemaakt het laatste half jaar - dat bij al deze baby's uit verschillende gezinnen en richtingen en zo, dezelfde dingen hadden: enorm veel krampjes, angst en onveiligheid.

En zodra ze werden aangeraakt en gesust door vooral op het hart leggen hè, dat ze daardoor rustig werden dus in hun veiligheid kwamen.
Iemand hierop verder doorgaan?

- Ook heel veel kinderen die huiduitslag hebben, baby's en kleine kinderen.

Z: Dat heeft met miskenning te maken.

Miskenning is dus het je niet erkend voelen, je ontkend voelen door wie of wat dan ook. Dat heeft invloed op de lever. De lever heeft met uitslag, met psoriasis te maken, met gordelroos, met ... even denken hoor ... ja, natuurlijk met diabetes, alles wat met suikers te maken heeft. De lever is dus de miskenningsplek in de mens. Je ziet ook heel veel baby's die een lichte verkleuring hebben hè, tot geel worden toe.

De miskenning is een van de grootste aspecten en oorzaken in de mens waardoor hij zich niet in zijn werkelijke licht-zijn kan realiseren.

En de miskenning houdt dus in liefdeloosheid, ondervonden of zelf gedaan, dan kom je in schuld en in miskenning terecht. Maar vooral de ondervonden liefdeloosheid geeft een zo groot gevoel van onveiligheid dat het ook fysiek dus lichamelijke gevolgen heeft.

Dan heb ik gezien dat in de incarnaties, in de baby's die veelal worden geboren ontzaglijk veel geweldachtergronden zitten. Nou ja, de hele wereld bestaat zowat uit geweld dus dat is ook niet te verwonderen.

Hun gevoeligheid voor dat geweld is zo groot dat zij 't opvangen, in de angsten in de moeder zelf, al in de baarmoeder, de trillingen die in het gezin bestaan, hè, de energieën dus hoe de ouders met elkaar omgaan. Dat wordt allemaal al heel duidelijk beleefd in de baarmoeder door zo'n baby dus, zo'n foetus.

Hier nog vragen over?

- Kan het helpen als je al die teevees de kamer uitgooit? Dan haal je een hoop ellende die niks met jou te maken heeft je huis uit. Als je de teevees gewoon uit laat als het kind aanwezig is. Dan hou je in ieder geval een heel stuk ellende die niks met het kind en het gezin te maken heeft buiten het gezichtsveld.

Z: Ja, het helpt ook, ja ja. Het is natuurlijk ook die uitdaging - ik bedoel het niet naar het kind hoor, daar zal ik zo dadelijk op doorgaan - de uitdaging om niet alles d'r uit te gooien wat niet harmonisch en mooi is, nee, nee, want dan blijf je in een zelfgeschapen utopisch iets achter, maar voor een kind is het zeker van belang om datgene wat vanuit die teevee de kamer in komt, om dat absoluut uit te schakelen wanneer zo'n kind daar in de buurt is.

Het is ook om dat hoofdje van een kind te bedekken omdat toch in die open fontanel die energieën heel duidelijk indalen van alles wat daar omheen gebeurt hè. Dus dit is wel heel belangrijk inderdaad.

- Ik wil eigenlijk iets zeggen over wat ik zoveel tegen kom, dat ik het gevoel heb dat veel mensen in hun contacten en relaties zo graag elkaar willen begrijpen terwijl ik juist ervaar dat het zo belangrijk is dat, ook al begrijp je het niet, het goed is, waardoor een stuk erkenning ontstaat voor wat je bent ook al begrijp je d'r niks van. Sommige gevoelens kun je niet verduidelijken naar anderen en als een ander toch erkent wat je zegt of wat je vindt en het niet begrijpt kan het toch goed zijn, en het geeft rust.

Z: Het hoort bij de onvoorwaardelijke liefde die wij mensen kunnen opbrengen. Het is wel goed om jezelf te begrijpen en om jezelf te kennen - dat stond al boven de poort in Delphi, dat heb ik zelf gezien, duizenden jaren geleden 'mensen uzelve' - maar om steeds te trachten die ander te begrijpen, dat is volgens mij ook helemaal niet nodig. Accepteer die ander zoals die is, dáár gaat het om, dat is de onvoorwaardelijke liefde en de eenvoud, van het kind dus, want dat doet een kind ook, hè, en daar komen we verder mee.

- Daar zit ook heel veel ontkenning - ik hoorde je dat vertellen over de baby's - door niet begrepen te worden, en juist in deze wereld van transformatie maken mensen zulke unieke en bijzondere dingen mee, die anderen soms niet kunnen begrijpen, dus we moeten gewoon proberen, denk ik, om elkaar te accepteren, wel te luisteren.

Z: Ja. Maar wat wel goed is - 't is waar wat je zegt, maar wat wel goed is - is om deze baby's die dus toch hulpeloos zijn als volwassen geest in zo'n klein lichaampje, om deze spirituele energetica dus weer met een deftig woord, te begrijpen waar het 'em in zit en dat dan ook toe te passen naar die baby's toe want die kunnen het zelf niet. Dus jouw verantwoordelijkheid als volwassene is dan dat je deze baby's beschermt daarvoor. Het weten hiervan, dat zou in onze hele maatschappij voor zwangere vrouwen, voor reguliere hulpverlening en zo ontzaglijk belangrijk kunnen zijn. Dus begrip voor elkaar, vind ik, is acceptatie van elkaar, niet tolerantie want dat vind ik arrogant, maar werkelijke acceptatie, dat is onvoorwaardelijke liefde.

Maar het begrip van deze spirituele energieën, hoe zij werken, ja, dat is een hulpmiddel daar kunnen wij ons voordeel mee doen.

U heeft veel gehoord vanavond, en ik sprak iemand die zei:
'toen ik alleen met je was kon ik het veel meer voelen, kon het veel dieper bij mij indalen. Nu in zo'n zaal met zoveel mensen lukt me dat niet zo'.
Ik zou willen zeggen aan deze ene persoon, maar vooral ook aan ieder ander:
trek je d'r nou niks van aan dat er zo'n zaal is,
jij bent hier als de mens die jij bent.

Ga stil, rustig en ontspannen zitten en kijk naar jezelf.
Zie jezelf hier zitten die mens die jij bent met alles wat daar met jou is, wat je van dag tot dag beleeft, alles wat je denkt, wat je voelt, de onvolkomenheden en het licht in jezelf, jouw beperkingen, en die grote mogelijkheden die je hebt, de pijn soms, het verdriet, en daarnaast de vreugde en de stilte, en de schoonheid in jezelf. En weet dan dat juist jij, mens, zoals jij hier zit, met alles wat daar in jou is, met jou is, dat juist jij de belangrijkste schakel bent voor het geheel, dat juist jij mens, vanuit jouw unieke zijn, echt het belangrijkste deelstuk bent in een enorme keten die over de hele wereld, in dit hele zonnestelsel gaat.

Kijk dan nu anders naar jezelf.
Kijk met ogen van liefde, met ogen van verwondering, ben ik dat?
Bèn ik deze mens, met zoveel mogelijkheden, met zoveel licht in mij, met zo'n diep verlangen om in werkelijke liefde en in werkelijke waarheid te zijn?
Ja, ik ben deze mens. En dan zie je jezelf nu zó anders, zó diep, zó lichtend.
Door zo naar jezelf te kijken kun je nu visualiseren hoe daar vanuit die hoogste kosmische energieën, krachten, het goddelijk zijn, een enorme lichtflits door je kruin heengaat en helemaal door jouw lijf heen gaat en de grond in schiet, in je voeten, een verticale lichtstraal, prachtig wit licht.
Je schrikt ervan: hoe kan dat nou?
Kan dat zo maar in mijn menselijk zijn?

Ja, want dit is jouw hoogste zijn, jouw goddelijk zijn.
En je blijft naar jezelf kijken, met ogen van liefde, met eerbied voor jezelf dat dit zo kan zijn, met respect voor al jouw mogelijkheden en al jouw beperkingen, heb je respect, want jij moet daar iets goeds van maken in dit leven en jij kunt dat ook.

En dan zie je dat door deze energie die je nu opzendt er zich als vanzelf een dwars, horizontale lichtstraal dwars door deze verticale lichtstraal heen schiet.
Dan zie je in het midden daarvan jouw gezicht verschijnen, jouw gezicht in het midden van dit lichtende kruis.
En je kijkt nog 'es naar je gezicht en het is zo anders: het is heel stil, heel sereen, heel verwonderd, heel mooi, zo zuiver; dit is jouw ware ik. En nu kun je, vanuit het weten van dit ware ik in jouzelf, nu kun je je hartchakra, je hartcentrum, je liefdeskracht, stimuleren.

Leg dan nu je linkerhand op je hart. Voel hoe je hart klopt en weet dat je nu vanuit dit mooie stille zuivere gezicht in het midden van dit lichtend kruis zelf nu je hart, je liefdeskracht, zodanig kunt stimuleren dat jij mens in jouw leven vanaf nu altijd door in jouzelf de kracht hebt om deze zuivere stille mens te zijn die jij in jouw gezicht herkent.

En je zendt liefde uit, een genezende straal, zachtgroen van kleur met goud doorspikkeld, naar jouzelf, naar je emotiecentrum, helemaal door jou heen, en je zendt dit uit, en deze straal van liefde zal daarheen gaan waar ze opgevangen kan worden in ieders eigen vrijheid.

Dan breng je nu in een zegenend en genezend gebaar jouw rechterhand omhoog naar je hoofd toe, je heilig hoofd, en je legt je rechterduim op je voorhoofd, op het anya-centrum, op je inzicht, en je vier vingers op je kruin, op die geestelijke aspecten in jouw bewustzijn.

Dan verbind je nu, zelf, in de materie, jouw liefdeskracht met jouw diepste godsbewustzijn.

En zeg dan nu in jezelf:

In Gods heilige naam ben ik nu in mijn diepste acceptatie in volledig vertrouwen, in mijn diepste vergeving in werkelijke liefde, in mijn diepste genezing in werkelijke eenheid. Aum.

En leg nu je handen in de schoot, en geef elkaar, hetzij innerlijk hetzij in de materie, reik je elkaar de hand. En in deze handreiking leg je de liefde van het hart en in deze handreiking betrek je al die mensen die hier niet zijn, al die mensen die je liefhebt, maar juist ook al die mensen die je nog niet kunt liefhebben. En je zendt alleen maar de liefde van het hart, in een zachtgroene straal, vrij daarheen waar zij opgevangen kan worden.

En in deze verbinding, daarin openbaart zich Gods geest.

In deze verbinding van goedwillende, diep voelende, liefdeskracht in de mens, in de individuele mens, zal nu over de wereld gaan een licht, stralend van liefde en warmte. En daar waar pijn en duisternis is daar zal zij opgevangen worden, en wij, wij zijn slechts die geleiders van geest zonder enig belang.

En laat dan nu los en zenden het op, en zeggen in onszelf:

'Niet mijn wil maar Uw wil geschiede, God van licht in mijzelf, ik, lichtvonk in uw licht'.

Dat er vreugde moge zijn in uw harten, dat er licht moge zijn in uw bewustzijn en dat gij mens, gij mensheid, met ons, uw broeders en zusters in de geest, tot een waarachtige en vernieuwde en gelijkwaardige samenwerking zult komen, want ik zeg u dat wij vanuit de geest zo diep met u verbonden zijn, en dat wij vanuit de geest u de hand reiken opdat uiteindelijk vernieuwing, liefde en vrede in uw wereld zal komen.

Veel zal nog geschieden, doch zo gij werkelijk in uzelve de liefde voor uzelve wilt doen oplichten in uw persoonlijkheid, waardoor uw persoonlijkheid zodanig zal uitstralen dat zij de ander zal raken in het hart, dan zeg ik u dat er vernieuwing zal komen over deze uw wereld, dat datgene wat zal gebeuren en hetgeen gij mensheid en uw aarde over zichzelf heeft opgeroepen dan zodanig gereguleerd zal worden door de liefde van u mens, dat deze regulering uiteindelijk de vernieuwing zal brengen.

Vrede zij u, en weet dan, gij mens, Ik die u liefheb, Ik die u voor mocht gaan, tweeduizend jaar geleden, zo zeg ik u, gij mijn broeder, mijn zuster, zo gij werkelijk de levende Christus wilt baren in uw eigen zijn, zo wees dan met Mij, en heb uzelve lief in het hoogste respect en eerbied voor uw goddelijke aanwezigheid.

En weet dan, gij mens, dat slechts deze liefde en deze eerbied uw wereld zal kunnen vernieuwen.

Zo ben ik met u: door alle eeuwen heen was ik met u en nu, nu zult gij mij herkennen in de tekenen die zullen worden gegeven, en in het oog van uw naaste zult gij Mij zien, in de handelen van uw naaste zult gij Mijn werken herkennen, in uw eigen handelen, in uw eigen zijn zult gij Mij opnieuw baren.

Ga in vrede, in vreugde, en wees met Mij, waak met Mij, bidt met Mij, opdat er vrede en gerechtigheid zal komen. Ik groet u in de diepste Liefde.

Laten wij met elkaar nog één keer het Dona Nobis Pacem zingen.

Wanneer u 't moeilijk vindt om elkaar een hand te geven of te gaan staan wees dan in uzelf dit Dona nobis pacem, geef ons de vrede. Dit vragen wij niet aan God buiten ons, dat stellen wij voor aan onszelf, diep in onszelf: 'mijn licht in mij, laat mij in vrede zijn met elkaar'. Laten we het zó zingen.

Dona Nobis Pacem ... (wordt gezongen)

Ik dank jullie voor jullie samenzijn, voor jullie samenwerking, voor jullie samen opgaan, voor jullie openen van je hart. Dank jullie voor dat jullie, omdat jullie wilden zijn die je bent, en dat wilden verbinden, met mij samen.

Mag ik dan nu vragen degenen die de kaarsen hebben aangestoken, de kaars van de liefde, om die eerst te willen doven, want de liefde is weer herkenbaar in onszelf hè.

En de kaars aan de rechterhand, ja? Het licht van het bewustzijn.

Ach, we wisten het wel maar het is even duidelijker geworden.

En de eenheid van het werkelijke zijn.

En die bundeling van krachten, dat hebben we vast wel gedaan hè?